

Страшно прѣдательство ся тамъ яви
 В' тридесять трѣто знайное лѣто
 Българско тогда горко с' озлобли
 Азъ съмъ тогдaшно сираче клѣто!

Бѣднаго моего отца Турцы
 В' Търново сж' поганиц' обѣсили
 С' други невинны Бългaры старцы!
 Свѣтлжъ сж' бѣдошность зачърнили. (27)

Живъ е прѣдатель даже до днесъ,
 На гърды носи турскы челенкъ;
 Братъ му с' обѣси бутнѣтъ' отъ бѣсъ
 В' злобжъ помогна владика Гръкъ!

Турчину прѣдателя прѣдстави
 Все прѣготовянье исказа
 Много приворн' отъ себе прибави
 Юд' от' христово стадо с' отказа!

Славно мое тогда домородство
 В' крайно достигна разорѣние
 Свободжъ приѣ тяжкое робство
 Имя му впадна в' забвѣние!

Бащино зданье м' е упустѣло!
 Бѣгамъ далеко бѣди' отъ жалости,
 Горко сърдце мое с' озлобило,
 Нѣма за мене дѣнь радости!